ระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์จึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เรื่อง การพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักแรงงานสัมพันธ์

“ข้อพิพาทแรงงาน” หมายความว่า ข้อพิพาทแรงงานที่ตกลงกันไม่ได้ตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

“คำวินิจฉัย” หมายความว่า คำวินิจฉัยข้อพิพาทแรงงานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“คำชี้ขาด” หมายความว่า คำชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้แจ้งข้อเรียกร้อง และผู้รับข้อเรียกร้อง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
การส่งข้อพิพาทแรงงาน

ข้อ ๖ การส่งข้อพิพาทแรงงานเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยหรือชี้ขาดให้พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานส่งให้คณะกรรมการโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗ การส่งข้อพิพาทแรงงานตามข้อ ๖ ให้พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานส่งเอกสารประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ ดังนี้

(๑) ข้อเรียกร้อง

(๒) หนังสือแต่งตั้งผู้แทนลูกจ้าง ผู้แทนนายจ้าง และที่ปรึกษา (ถ้ามี)

(๓) หนังสือแจ้งให้พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานดำเนินการไกล่เกลี่ย

(๔) บันทึกการเจรจาและหรือบันทึกการไกล่เกลี่ย

(๕) ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง และข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน

(๖) รายงานสรุปสถานการณ์ข้อพิพาทแรงงาน

(๗) คำสั่งรัฐมนตรี (ถ้ามี)

การส่งเอกสารตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเอกสารต้นฉบับ หากไม่อาจส่งเอกสารต้นฉบับได้ ให้ส่งสำเนาคู่ฉบับหรือสำเนาเอกสารต้นฉบับที่เจ้าหน้าที่ระดับหัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่ารับรองความถูกต้อง

ข้อ ๘ ให้พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานส่งความเห็นเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงานประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) การปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

(๒) ความเห็นเกี่ยวกับกิจการตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

หมวด ๒
การพิจารณาวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน

ข้อ ๙ ให้สำนักงานลงทะเบียนรับข้อพิพาทแรงงาน และนำเสนอประธานกรรมการเพื่อทราบและพิจารณาสั่งการโดยไม่ชักช้า

การลงทะเบียนรับข้อพิพาทแรงงานตามวรรคหนึ่ง ให้เรียงลำดับจากลำดับน้อยไปหาลำดับมาก โดยให้เริ่มต้นในวันต้นปีปฏิทินและให้สิ้นสุดเมื่อวันสิ้นปีปฏิทิน แล้วให้เริ่มต้นการลงลำดับใหม่ในปีปฏิทินต่อไป

ให้กรรมการและเลขานุการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสรุปข้อพิพาทแรงงาน เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณา

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ไกล่เกลี่ย และพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงานเพื่อให้คณะกรรมการวินิจฉัยหรือชี้ขาดก็ได้

ข้อ ๑๑ การพิจารณาข้อพิพาทแรงงาน ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้แทนนายจ้างและผู้แทนลูกจ้างชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลประกอบนับแต่วันที่สำนักงานได้ลงทะเบียนรับข้อพิพาทแรงงาน

ข้อ ๑๒ ให้ผู้แทนนายจ้างและผู้แทนลูกจ้างชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลประกอบภายในกำหนดเปดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี

การยื่นหรือนำสืบเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศ ต้องมีคำแปลภาษาต่างประเภทนั้นเป็นภาษาไทยและรับรองความถูกต้องไว้ด้วย

ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเปิดโอกาสให้ผู้แทนนายจ้างและผู้แทนลูกจ้างได้เข้าพบเพื่อชี้แจงแถลงเหตุผลเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงาน

ในกรณีที่ผู้แทนทั้งสองฝ่ายตกลงกันได้ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบันทึกการตกลงตามที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน โดยให้ผู้แทนทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๔ ให้คณะอนุกรรมการเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงานตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยหรือชี้ขาดเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามวันทำการก่อนที่กำหนดระยะเวลาการวินิจฉัยชี้ขาดจะครบกำหนดสามสิบวัน

ในกรณีเป็นข้อพิพาทแรงงานตามมาตรา ๓๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้คณะอนุกรรมการเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาชี้ขาดโดยมิชักช้า

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการมิอาจเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงานตามมาตรา ๒๔ ภายในกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะอนุกรรมการรายงานพร้อมเหตุผลให้คณะกรรมการทราบ เพื่อขอรับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีในการขยายระยะเวลาต่อไป

ข้อ ๑๕ ในการเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับข้อพิพาทแรงงานตามข้อ ๑๔ ให้คณะอนุกรรมการส่งสำเนาข้อเรียกร้อง สำเนาคำชี้แจง เหตุผลและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้คณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

หมวด ๓
การวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาขั้นตอนการแจ้งข้อเรียกร้อง ข้อเรียกร้อง การแต่งตั้งผู้แทนลูกจ้าง ผู้แทนนายจ้าง การเจรจา การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทแรงงาน และการดำเนินการของพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานว่าสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์หรือไม่เป็นเบื้องต้น

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแจ้งข้อเรียกร้อง และการดำเนินการตามวรรคหนึ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย ให้คณะกรรมการระงับการพิจารณาข้อพิพาทแรงงาน และให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาให้พนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานหรือคู่กรณีทราบ

ข้อ ๑๗ ภายใต้บังคับข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยหรือชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานโดยคำนึงถึงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง สภาพการจ้าง สภาพการทำงาน ภาวะค่าครองชีพ มาตรฐานการครองชีพ ค่าจ้างและสวัสดิการของลูกจ้างในกิจการประเภทเดียวกัน ฐานะแห่งกิจการของนายจ้าง และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยหรือชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานเฉพาะข้อพิพาทแรงงานที่เป็นสภาพการจ้างเท่านั้น ส่วนข้อพิพาทแรงงานที่มิใช่สภาพการจ้างให้งดเว้นการวินิจฉัยหรือชี้ขาดและแจ้งผลการพิจารณาให้คู่กรณีทราบพร้อมกับคำวินิจฉัยหรือคำชี้ขาด

ข้อ ๑๙ การพิจารณาวินิจฉัยหรือชี้ขาดและการติดตามผลคำวินิจฉัยหรือคำชี้ขาดให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าคู่กรณีฝ่ายผู้แจ้งข้อเรียกร้องขอถอนข้อเรียกร้องทั้งหมด ให้กรรมการหรือคณะอนุกรรมการเสนอให้คณะกรรมการทราบ แล้วให้สำนักงานจำหน่ายข้อพิพาทแรงงานออกเสียจากทะเบียนและแจ้งให้คู่กรณีทราบ

(๒) ถ้าคู่กรณีฝ่ายผู้แจ้งข้อเรียกร้องขอถอนข้อเรียกร้องบางส่วน หรือคู่กรณีทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงประนีประนอมกันได้บางส่วนหรือทั้งหมด ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบันทึกการถอนหรือการตกลงนั้น ๆ และให้คู่กรณีฝ่ายผู้แจ้งข้อเรียกร้องหรือคู่กรณีทั้งสองฝ่ายแล้วแต่กรณีลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(๓) การทำคำชี้ขาดที่คู่กรณีตกลงกันได้ตามข้อเรียกร้องทั้งหมดหรือบางส่วนและคู่กรณีขอให้มีการชี้ขาด ถ้าข้อเรียกร้องที่ตกลงกันได้นั้นไม่ขัดต่อกฎหมาย ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้คณะกรรมการชี้ขาดไปตามที่ตกลงกัน

(๔) กรณีที่มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อรัฐมนตรี ให้สำนักงานติดตามผลแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๒๐ คำวินิจฉัยและคำชี้ขาดให้ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุ สถานที่ วัน เดือน และปีที่ทำคำวินิจฉัยชี้ขาด ชื่อและตำแหน่งของกรรมการผู้ทำคำวินิจฉัยชี้ขาด พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของกรรมการที่ทำคำวินิจฉัยชี้ขาดนั้น

ให้คณะกรรมการกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือคำชี้ขาดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๑ คำวินิจฉัยและคำชี้ขาดต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง

(๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยและชี้ขาดข้อพิพาทแรงงานด้วยความเป็นกลางบริสุทธิ์และยุติธรรม

ข้อ ๒๓ ให้สำนักงานส่งสำเนาคำวินิจฉัยหรือคำชี้ขาดคู่ฉบับที่รับรองถูกต้องให้ผู้แทนนายจ้าง ผู้แทนลูกจ้างและพนักงานประนอมข้อพิพาทแรงงานโดยเร็ว

หมวด ๔
การอุทธรณ์และการดำเนินคดี

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีการอุทธรณ์คำวินิจฉัยต่อรัฐมนตรี ตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้สำนักงานติดตามผลการพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรี และแจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือคำชี้ขาดหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี ให้สำนักงานแจ้งผลการฝ่าฝืนให้คณะกรรมการทราบ

ให้สำนักงานประสานงานกับกองนิติการเพื่อดำเนินคดีอาญาผู้ฝ่าฝืนดังกล่าว

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดฟ้องเพิกถอนคำวินิจฉัยหรือคำชี้ขาดต่อศาลแรงงาน ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘
อัมพร นีละโยธิน
ประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์